

Indenrigsministeren (Kjær): Det tjener næppe noget fornuftigt Formaal i længere Tid at fortsætte den Diskussion, som man først har ført i Udvalget i Landstinget, saa i Udvalget i Folketinget og nu under Lovforslagets Behandling sidst i Folketinget. Jeg skal derfor nøjes med et Par enkelte Bemærkninger til de sidste to Talere.

Jeg vil da gerne sige til det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, at der er jo ikke ved denne Lovbestemmelse i mindste Maade rokket ved det principielle i Kvindernes Stilling med Hensyn til Statsborgerskab. Der er kun sket dette ene, at man siger til visse Kvinder: I har i Besættelsestiden, i den for Danmark maaske ondeste Tid, valgt Tyskland, I har valgt Tyskerne, I har valgt Hjenden; I har ved denne Handling i nogen Grad sat jer udenfor. I har valgt imod den Stilling, som I vidste det store, store Flertal af den danske Befolkning havde, og I har, som sagt, gjort det fuldkomne frivilligt; er det da urimeligt at vi siger til jer: nu vil vi have Lov til at undersøge jeres Sag; det er muligt, at man kan sige om jer, at I har handlet rigtigt, ud fra de ædleste Motiver, men det er ogsaa muligt, at noget andet er Tilfældet, og hvis det er det, maa I finde jer i, at I ikke kan beholde jeres Statsborgerret. Jeg kan altsaa ikke se, at der er noget som helst urimeligt i dette.

Jeg har haft Lejlighed til under hele denne Sags Forberedelse at se paa en Række Sager, som vedrørte disse Kvinder, og jeg er klar over, at der er adskillige Tilfælde, hvor de Folk, der er Tale om, er helt rigtige, og hvor der ikke er noget at bebrejde dem, og saa bliver der heller ikke rettet Bebrejdelse mod dem. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Lannung har Ret i, at det ikke er de ringeste, der har giftet sig, men jeg har ogsaa Ret i, at adskillige, ja, de fleste af dem, jeg har set paa, ingenlunde er gode, og jeg fristes til at sige, at er der nogen, der er ringere end dem, er de langt nede. Det er det, der har været mit Motiv. At ville sige, at jeg eller de Partier, som vil støtte mig ved Gennemførelsen af dette Forslag, vil pille ved Kvindernes principielle Stilling, er, saa vidt jeg kan se, helt ved Siden af.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Lannung noget om at have let ved at skifte Standpunkt. Jeg lader denne Bemærkning staa ved sit Værd. Jeg har ikke skiftet Standpunkt i denne Sag — det vil formentlig være alle Udvalgsmedlemmer bekendt —, jeg har holdt saa længe som muligt paa mit oprindelige Forslag.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Støtteparti for Venstre, da skal jeg ganske overlade det til de to ærede Partier at afgøre dette med hinanden. Jeg har ikke noget imod at blive støttet ogsaa fra anden Side end, skal vi sige den sædvanlige, naar blot det er sund Fornuft, der bliver støttet, og det synes jeg det er i dette Tilfælde.

Esther Malling Pedersen: Jeg vilde med den største Bekymring se paa en Lovbestemmelse, der ud i en uvis Fremtid gjorde Brud paa den Beskyttelsesforanstaltning og den Ret, som Loven af 1925 har givet Kvinderne; jeg tillægger den overordentlig stor Betydning. Jeg vilde heller ikke kunne tænke mig at gaa med til en Lovbestemmelse, der, som sagt, ud i en uvis Fremtid vilde fratage os denne Ret. Men det vil der heller ikke blive Tale om; Loven er bestemt tidsbegrænset. Det, det her drejer sig om, er en af de desværre mange, mange ekstraordinære Foranstaltninger, som den ulykkelige og ekstraordinære Tid, vi har gennemlevet, har gjort nødvendig, og derfor kan jeg for mit Vedkommende, nu da Loven er blevet tidsbegrænset, stemme for den.

Med Hensyn til dette at skifte Standpunkt vil jeg ogsaa gerne pointere, at det var netop min Stilling i Udvalget, at kunde vi faa Loven gjort tidsbegrænset, saa var der allerede dermed paa Forhaand taget et Initiativ til at tage den op til ny Behandling og til at genindsætte, om jeg saa maa sige, Kvinderne i den Statsborgerrettighed, som jeg heller ikke mener man paa nogen Maade skal rokke ved. Jeg kan derfor erklære mig tilfreds dermed og stemme for Lovforslaget.

Jørgen Møller: Det ærede Medlem Hr. Lannung forsøgte at lave et politisk Nummer ud af den foreliggende Sag ved at udtale, at Socialdemokratiet nu var blevet en Støtte for den nuværende Regering. Nej, men vi kan godt skelne mellem, hvad der kan være godt, og hvad der kan være ondt for vort Land, og jeg vil hellere tage Lovforslaget, som det nu foreligger, end slet ikke faa nogen Lov, og det er dette, der vil ske, hvis vi ikke vedtager Lovforslaget. Vi mener, at der er sket en Forbedring derigennem, at Loven er blevet tidsbegrænset; det er det, der har været Aarsagen til, at i hvert Fald en Del af os — jeg haaber, det bliver de fleste af os — vil stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Ingeborg Hansen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at der ikke ved Loven blev rokket ved det principielle i Kvindernes